

«МАЙБУТНЄ ЛІСУ В ТВОЇХ РУКАХ»

Людина та ліс

Після довгої сурової зими настала весна. Ліс тепер такий прекрасний! Ось він стоїть у зелених шатах і, здається, тепер виглядає ще могутнішим.

Для мене завжди слово «ліс» асоціювалося із словом «життя». І завжди я любила бути у ньому, слухати пташиний спів, милуватися його красою. Ось і зараз я у зеленому царстві. Я опустила навколiшки на землю, всипану голочками хвої. Поблизу помітила мурашник. Його мешканці завзято працювали: одні несли трісочки, інші переносили піщинки, а деякі вже піднімали здобич, спійману вранці. Підійшовши, я сказала: «Добрий день!»

- Привіт! – озвалася одна із мурашок.
- Ліс чудовий! Ви, мабуть, надзвичайно щасливі, що живете у ньому.
- Безперечно! Але не всі люди цінять ті зусилля, яких докладає природа. Прикро, що потерпають від діяльності людей: вирубок та пожеж, які, до речі, іноді спричинені навмисно. Також люди не завжди прибирають у лісі після відпочинку, а іноді можна зустріти цілі смітники!
- Не розумію, чому люди це роблять? Як можна нищити ліси?! Адже ліс – дім для тварин! У ньому завжди можна почути пташиний спів, знайти їжачка, який несе на чорних колочках гриб, сліди косулі, зайця або ж дикого кабана. У лісі завжди можна милуватися ялинками у зелених шатах та їх шишечками, дзюркотінням кришталевої води струмка серед сосен, який наповнюється кожної весни талим снігом. Я ж почуваюся щасливою, коли чую саме лиш шелестіння листя.

Ця розмова змусила мене подумати. Ліс, перш за все, - притулок для тварин. Це неначе брама, яка захищає їх від небезпек. А що станеться, коли ліс зникне? Зникнуть звірі, птахи, комахи... зникне життя! Це жахливо, і тому люди повинні діяти! Я думаю, що необхідно проводити лекції для учнів на тему «Збереження лісу», насаджувати нові дерева, а те, як люди поведуться у лісах, контролювати. Ліс важливий не тільки для тварин, а й для людей. Рослини забезпечують нас повітрям, квіти та трави задаровують людину, милують душу та серце!

Ліс потрібно оберігати. Він потребує нашої допомоги!

Що може бути прекрасніше, чим ліс?

На нього сонце пускає жмуток своїх кіс,

І тягнуться дерева до неба, до зірок...

Так хочеться до них зробити хоча б лиш крок!

Пташиний спів лунає десь у вітті –

Такого не почуєш більш ніде у світі!

Ліси наші потрібно оберігати –

Ми маємо їм допомогу надавати!

Куценко Альона, учениця 10 класу, член Снітинського учнівського лісництва